

מ"ת 44949/09/15 - מדינת ישראל נגד יונס אסד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 44949-09-15 מדינת ישראל נ' אסד(עציר)
תיק חיצוני: 416538/2015

בפני	כבוד השופט ישראל פבלו אקסלרד
המבקשת	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שגיא אבנעים מפמ"ד
נגד	
המשיב	יונס אסד (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אייל רחמים

החלטה

לפניי בקשה לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996, להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

כנגד המשיב הוגש כתב אישום בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") והחזקת סכין - עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין. עפ"י כתב האישום, התפתח ויכוח בין המשיב למתלונן, לאחר שהמשיב ביקש כסף מהמתלונן וזה סירב. בשלב הזה, כך עפ"י כתב האישום, התנפל המשיב על המתלונן מאחור, כאשר הוא אוחז סכין בידו, התפתח מאבק שבמהלכו דקר המשיב את המתלונן מס' פעמים בגב, בצוואר, בידיים ובחזה. המתלונן פונה לבית חולים ונמצא שהוא סובל מחתכים בידיים, בצוואר ובחזה ומדקירה בחזה שמאל מאחור. בבדיקת C.T הודגם חזה אויר קטן ללא המטורקס.

דיונים קודמים ותסקירי שירות המבחן

1. לאחר שגובשו הראיות בתיק החקירה, הסכים ב"כ המשיב לכך שקיימות ראיות לכאורה לביצוע המעשים המיוחסים למשיב, כמו גם עילת מעצר. בדיון שהתקיים בפני כב' השופט אבו טהה ביום 8.10.15, הורה בית המשפט לשירות המבחן לערוך תסקיר בעניינו של המשיב לבחינת חלופות מעצר. הוגש תסקיר ראשון מיום 16.11.15, במסגרתו התייחסה קצינת המבחן לרקע של המשיב ולמסוכנותו, כמו גם לחלופות שהוצעו. בסופו של יום, לא באה קצינת המבחן בהמלצה לשחרר את המשיב, וזאת, בין היתר, בשל אי התאמת הערבים. בדיון שהתקיים ביום 22.11.15, "לא בלי התלבטות", כלשון בית המשפט הנכבד, הורה כב' השופט אבו טהה לשירות המבחן להכין תסקיר משלים שיבחן חלופה נוספת. בעקבות כך, הגיש שירות המבחן תסקיר מיום 29.11.15, אשר גם הוא, בסופו של יום, לא בא בהמלצה לשחרר את המשיב, גם לא לחלופה הנוספת שהוצעה.

טענות המשיב

2. המשיב אינו מסכים עם המלצות שירות המבחן, ובא כוחו טען בדיון שהתקיים לפניו ביום 6.12.15, כי לא ברור מדוע נפסלה בתסקיר המעצר הראשון החלופה בדמות האח אחמד, שהרי המדובר באדם בוגר, אב לילדים גדולים אשר חי בסמוך לאזור מגוריו של המשיב, וגם שימש בעבר כערב. נטען כי המדובר בערב נעדר עבר פלילי, רציני ואחראי. טען הסנגור כי בית המשפט לא פסל את החלופה הראשונה וכי יש לקחת בחשבון שהערב אחמד מודע לבעיות אלכוהול של המשיב, וגם מסיבה זו הוא ערב ראוי. הוסיף הסנגור וטען כי הערב החדש שהוצע, יוסף אלאסד, הינו אדם בן 53, אשר מסוגל להפגין מרות כלפי המשיב. לשיטת הסנגור, קצינת המבחן אינה מהמגזר הבדואי, ויש להביא בחשבון שלא מקובל במגזר זה לשתות אלכוהול בנוכחות בן משפחה קרוב. לכן, מסר האח יוסף לקצינת המבחן שלא ראה את המשיב שותה אלכוהול ודברים אלה שאמר, אינם מצביעים על חוסר מודעות למצבו של המשיב.

3. במענה לדברים שאמר ב"כ המבקשת בדיון, טען הסנגור כי תיאור התקיפה ע"י ב"כ המבקשת הוא מוגזם, שכן מדובר באירוע שארך 10 דקות וכי אין המדובר הוא בתקיפה אכזרית. כן הסתייג הסנגור מעמדת המבקשת, לעניין היותם החלופות מגוננות, וטען כי אין לדרוש מן המשפחה שתצדד בתביעה ותסכים שיש ראיות מרשיעות, כתנאי להיותם של בני המשפחה מתאימים לשמש כערבים.

4. סיכם הסנגור וטען כי יש בשני הערבים המוצעים, אחמד ויוסף, כדי להבטיח את בטחון הציבור, באשר הם מסוגלים לפקח עליו במסגרת מעצר בית ולדאוג לכך שלא יפר תנאים. הסנגור ביקש להדגיש שבית המשפט אינו כבול להמלצות שירות המבחן.

טענות המבקשת

5. ב"כ המבקשת טען כי מתסקירי שירות המבחן עולה מסוכנותו הגבוהה של המשיב. הוא ביקש להדגיש שהמשיב תקף את המתלונן ללא היכרות מוקדמת ודקר אותו באמצעות סכין מספר פעמים באיברי גוף שונים, תקיפה אכזרית המצביעה על מסוכנות רבה מצד המשיב.

6. לעניין החלופות, טען ב"כ המבקשת כי כולן נמצאו בלתי מתאימות ע"י שירות המבחן. לגבי האח יוסף נטען, שהוא לא נפסל רק בשל חוסר מודעות לצריכת אלכוהול של המשיב אלא גם משמצא שירות המבחן שאח זה יתקשה להוות גורם סמכותי עבור המשיב. לעניין השילוב של שתי חלופות טען ב"כ המבקשת כי שילוב של שתי חלופות שנפסלו לא יכול להוות חלופה ראויה.

דין והכרעה

7. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, כמו גם את נסיבות העניין ותסקירי שירות המבחן, באתי למסקנה שלא אוכל להיעתר לבקשת הסנגור ולהורות על שחרור מרשו לפיקוחה של מי מהחלופות המוצעות, וכי יש להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים.

8. אינני רואה עין בעין עם הסנגור את נסיבות תקיפתו של המתלונן ע"י המשיב, לכאורה, ולא אוכל להסכים כי אין המדובר הוא במעשה אכזרי. די להביט בתמונות של הקורבן ולראות את החתכים הרבים והארוכים שבגופו של זה, כדי לבוא למסקנה כי צדק ב"כ המבקשת, כאשר תיאר את התקיפה כתקיפה אכזרית, גם אם האירוע נמשך כ-10 דקות. אין ספק כי יש להביא בחשבון דברים אלה, לעניין מסוכנותו של המשיב, ואסכים עם אבחנתו של שירות המבחן כי המדובר הוא באדם שמסוכנותו לציבור הינה מן הגבוהות. בעניין זה אין לשכוח כי, כפי הנראה ולכאורה, התקיפה נעשתה על רקע שתיית אלכוהול ע"י המשיב. עוד אין להתעלם, כמובן, מעברו הפלילי של המשיב, אשר כולל הרשעה בעבירות של הפרעה לשוטר, שימוש בסמים, אחזקת נכס גנוב, סחר בסמים, תקיפת שוטר, אחזקת סכין למטרה לא כשרה (מס' עבירות מסוג זה) ועוד, גם אם חלק מן העבירות בוצעו לפני שנים לא מעטות.

9. מצאתי לנכון לאמץ את המלצות שירות המבחן, ולהסכים עם התייחסותו לערבים השונים שהוצעו. בתסקיר הראשון התייחסה קצינת המבחן לערב פאהד אלאסד וצינה כי הוא כלל לא ידע מי הערב הנוסף המוצע ומה חלוקת הפיקוח בין הערבים. ערב זה אף לא ידע את מיקום מעצר הבית. עוד מסר הערב לקצינת המבחן כי להבנתו, המעורבות הפלילית של המשיב אינה משמעותית, וכי כל אדם עלול להיקלע למצבים דומים. נדמה לי שאין צורך להכביר במילים, כדי לבוא למסקנה כי ערב שזו מודעותו לתפקידו וזו גישתו למעשים כה חמורים שמיוחסים למשיב, אין להפקיד בידו פיקוח על אדם אשר מסוכנותו לציבור כה גבוהה.

אשר לערב אחמד אלאסד, המוצע ע"י הסנגור כערב יחד עם הערב יוסף, הרי שקצינת המבחן ציינה כי לדברי הערב, הוא מתקשה למנוע מהמשיב לצרוך אלכוהול. הואיל ולכאורה, הרקע לדקירתו של המתלונן הוא שימוש באלכוהול ע"י המשיב, הרי אם מתקשה הערב למנוע מהמשיב לצרוך אלכוהול, כיצד יוכל לשמש מפקח יעיל אשר יפחית במידה הנדרשת את מסוכנותו של המשיב לציבור?

בנסיבות אלה, יש מקום לאמץ את מסקנות קצינת המבחן בתסקירה הראשון מיום 16.11.15, לפיהן הוצגה בפניה חלופה שאינה מגובשת דיה, אשר הביעה עמדות מגוונות (לפחות ע"י אחד מן הערבים), כלפי התנהלותו של המשיב, וכי מיקום החלופה אף הוא בעייתי.

10. שירות המבחן בחן גם את הערב הנוסף, מר יוסף אלאסד, אשר ציין בתחילה בפני קצינת המבחן כי אינו יודע מדוע המשיב נעצר, ולאחר מכן מסר שהוא יודע שהמשיב חשוד בתקיפה. הערב אמר לקצינת המבחן שהוא מתקשה להאמין שהמשיב ביצע את המעשים המיוחסים. עוד מסר הערב כי הוא אינו יודע אודות דפוסי צריכת האלכוהול של המשיב. התרשמות קצינת המבחן היתה שערב זה יתקשה להוות גורם סמכותי ומציב גבולות, לאור הקושי שלו להתבונן בעין ביקורתית על התנהלותו של המשיב, ולאור העובדה שהוא אינו מעורה בחייו של האחרון. כן ציינה קצינת המבחן כי המדובר הוא בערב יחיד, וגם בכך קיימים בעייתיות וסיכון.

אינני מוצא כל סיבה שלא לאמץ את המלצות שירות המבחן, גם לגבי ערב זה. ערב אשר מגלה באופן ברור גישה מגוננת ובלתי ביקורתית כלפי מעשים כה חמורים, אין ביכולתו לשמש מפקח יעיל במסגרת מעצר בית לאדם אשר מסוכנותו כה גבוהה. בעניין זה אציין כי דבריו של הסנגור, לפיהן אי ידעתי של ערב על צריכת אלכוהול ע"י המשיב נובעת מכבוד אשר רוכש המשיב לערב, הינה לטעמי בגדר אפשרות בלבד, ולא הוצג בפניי נתון אשר יכול לבסס עובדתית הסבר זה.

11. בית המשפט העליון הנכבד התייחס בהחלטות רבות לשיקולי בית המשפט, כאשר מונחת לפניו בקשה למעצרו של מי שתקף באמצעות סכין. על "תת תרבות הסכין" נאמר כי יש להילחם נגדה ולהדבירה בכל תוקף, גם בדרך של מעצר עד תום ההליכים. מי שדקר בסכין פעם אחת, בד"כ, לא ניתן לסמוך עליו שלא יעשה זאת שוב. בהעדר נסיבות מיוחדות, דינו של הדוקר בסכין מעצר מאחורי סורג ובריח עד תום ההליכים המשפטיים (ראה למשל: בש"פ 8105/12, מ"י נ' רמזי אבו סירחאן, כב' השופט א. שוהם, החלטה מיום 18.11.12, פורסם בנבו; בש"פ 5443/03, לובאני נ' מ"י, כב' השופטת א. חיות, החלטה מיום 26.6.03, פורסם בנבו; בש"פ 876/08, אבו הדואן נ' מ"י, החלטה מיום 5.2.08, פורסם בנבו). ולאחרונה אמר בענין זה כב' השופט י. עמית, "לא אכחד כי העבירות המיוחסות לעוררים שבפנינו מעוררות תחושה של מיאוס, באשר קצה נפשו של בית המשפט מתת-תרבות הסכין - הברזל - המקל - ומה שבא ליד ..." (בש"פ 6865/15, 6873/15, 6927/15, החלטה מיום 6.10.15, פורסם בנבו).

סוף דבר

12. לאור האמור לעיל, ובהעדר חלופה אשר תפחית במידה הנדרשת את מסוכנותו הגבוהה של המשיב לציבור, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ז כסלו תשע"ו, 09 דצמבר 2015, תוצאת
הבקשה נמסרה בנוכחות באי כוח הצדדים והמשיב. בשל
התקלה במערכת המחשוב, ההחלטה נחתמה לאחר מכן
בלשכתי.